

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Kadın işçiler hem kadın hem de işçi olmaları nedeniyle iş yaşamında mobbing, ayrımcılık, taciz gibi sorunlarla karşılaşmaktadır. Kadınların emek alanında maruz bırakıldıkları toplumsal cinsiyete dayalı ayrımcılık, eşitsizlik ve şiddetin araştırılması ve temel alanında toplumsal cinsiyet eşitliğinin sağlanması için atılması gereken adımların belirlenmesi amacıyla Anayasanın 98. ve İç Tüzüğü'nün 104. ve 105. Maddeleri gereğince Meclis Araştırması için gereğini arz ve talep ederiz.

Gülüstan KILIÇ KOÇYİĞİT

Kars Milletvekili

DEM Parti Grup Başkanvekili

GEREKÇE

Kadınlar, iş yaşamında cinsiyet ayrımcılığının bir sonucu olarak bir dizi sorunla karşılaşmaktadırlar. Bu sorunlar arasında, erkek işgücüne kıyasla daha düşük ücret seviyeleri, işyerinde cinsel taciz, işe alım ve terfi süreçlerindeki eşitsizlik, cinsiyetçi mobbing gibi durumlar bulunmaktadır. Bu sorunlar, kadınları iş yaşamından uzaklaştıracak kadar ciddi boyutlara ulaşabilmektedir. Anayasa tarafından güvence altına alınan çalışma hakkı, kadınlar için de temel bir insan hakkıdır. Ancak, kadınlar iş yaşamında birçok aşamada erkeklere kıyasla daha dezavantajlı bir konumda bulunmaktadır. Kadınların daha düşük ücret alması, cinsel tacize maruz bırakılmaları, belirli pozisyonlara erkeklere oranla daha az kabul edilmeleri veya engellerle karşılaşmaları, daha yüksek niteliklere sahip olmaları gerekmeleri ve sosyal haklardan eşit şekilde yararlanamamaları gibi sorunlar, toplumsal cinsiyet eşitsizliği ve ayrımcılığı kaynaklı çalışma hayatındaki başlıca zorluklardan bazılarıdır.

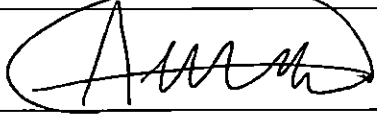
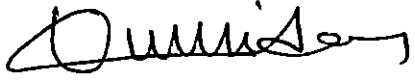

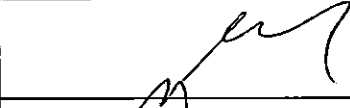
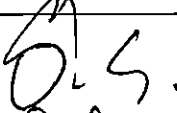
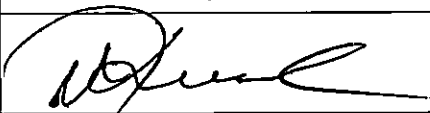

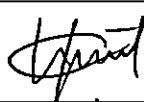
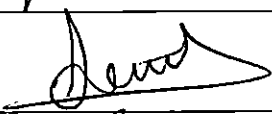
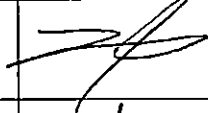
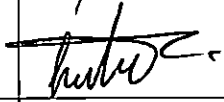

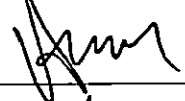
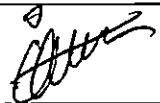
Kadınlar iş yaşamında öncelikle işe alım sürecinde ayrımcılığa maruz bırakılmaktadırlar. İşverenlerin, genellikle erkek adayları kadın adaylara tercih ettiği bilinen bir gerçektir. Toplumsal cinsiyet rollerine dayanan ayrımcılık, işe alım sürecinde de etkisini gösterir ve kadınlara genellikle

toplumsal cinsiyet rollerine uygun işlerde çalışma fırsatı tanınır. Kadınlara atfedilen toplumsal cinsiyet rolleri, ev işleriyle iş hayatı arasında denge kurmalarını gerektirir ve bu da genellikle öğretmenlik, hemşirelik, sekreterlik gibi "feminen" meslekleri tercih etmelerine yol açar. Bu durum, işlerin "erkek işi" ve "kadın işi" olarak ayrılmasına neden olur. Kadınlar genellikle hizmet sektöründe, finans, sigortacılık, reklamcılık ve toptan/perakende satış gibi alanlarda erkeklere kıyasla daha fazla temsil edilirler. Ancak, bu ayrımcılık ücret ve terfi gibi konularda devam eder. Toplumdaki cinsiyet önyargıları, kadınların ücretlendirme ve terfi gibi konularda karşılaştığı engelleri artırır.

İş yaşamında en büyük sorunlardan biri olan mobbing, kadınlar için özellikle cinsiyetçi bir boyut kazanarak iş yaşamlarını zorlaştırır. Cinsiyetçi mobbing, kadınları huzursuz çalışma ortamlarında çalışmaya zorlar ve işsizlik endişesiyle onurlu çalışma haklarını zedeler. Bu durum zamanla kadın işçilerin psikolojisini bozar, diğer sorunlarla birleşerek sağlıklarını etkiler ve iş yaşamından ayrılmalarına neden olabilir. Çeşitli araştırmalar, cinsiyetçi mobbing ve tacize maruz bırakılan kadınların uykusuzluk, öfke, konsantrasyon bozukluğu, depresyon, işe yabancılaşma, iş arkadaşlarıyla uyumsuzluk, düşük üretkenlik, sürekli gerginlik, kaygı ve işten ayrılma eğilimi gibi sorunlar yaşadığını göstermektedir. Bu durum, mobbingin kadınları iş yaşamından dışlayan ve kadın istihdamını olumsuz etkileyen sosyal bir sorun olduğunu ortaya koymaktadır. Ayrıca, kadınların çalışma hayatıyla ilgili kararlarını etkileyen ve iş yaşamlarının devam etmesini engelleyen bir meseledir.

Kadınların iş yaşamında karşılaştığı sorunlardan biri de sendikal örgütlenme ve sendikal faaliyetlere katılımda erkeklerin önünde kalmalarıdır. Esnek ve güvencesiz çalışma koşullarında istihdam edilmek, genellikle kadınların başlıca bir sorunudur. Birçok kadın, sosyal güvencesi olmayan, kayıt dışı işlerde çalışmaktadır. Enformel sektörde çalışan kadınlar, doğum yardımı ve emeklilik gibi temel sosyal güvence haklarından yoksun kalmaktadırlar çünkü genellikle bir sosyal güvenlik kurumuna bağlı değildirler. Ayrıca, bazı durumlarda ağır çalışma koşulları, iş güvenliği önlemlerinin eksikliği ve iş güvencesizliğiyle karşı karşıyadır. Ev eksenli çalışma şekli, kayıt dışı işgücünün önemli bir kısmını oluşturur ve bu da kadınların istihdamına katılımını sınırlar ve emeklerinin sömürülmesine neden olur. Ev eksenli çalışma, kadınların sosyal güvenceden yoksun kalmasına, yasal korumadan mahrum kalmasına ve asgari ücretin altında bir gelire çalışmasına sebep olmaktadır.

Bu adaletsizliklerin giderilmesi ve kadınların iş yaşamından uzaklaşmasını engellemek için, kadınlara özgü araştırmalar yapılması ve düzenlemeler yapılması gerekmektedir. Bu nedenle, Meclis araştırması açılması önemlidir. Bu araştırma, kadınların iş yaşamında maruz bırakıldıkları zorlukları ve sorunları anlamak ve çözüm yolları bulmak için önemli bir adım olacaktır.

1	Stivan Gıptıyrek	Van	
2	ÇİÇEK OTLU	İSTANBUL	G. Otlu
3	MAHMUT DİNDAR	VAN	
4	NEJLA DEMİR	AĞRI	
5	HALİDE TÜRKOĞLU	DİYARBAKIR	
6	ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU	KOCAELİ	
7	ÖZGÜL SAKİ	İSTANBUL	
8	AYŞEGÜL DOĞAN	ŞIRNAK	A. Doğan
9	Mehmet KAMAÇ	DİYARBAKIR	
10	ZÜLKÜF UÇAR	VAN	Z. Uçar
11	KAMURAN TANHAN	MARDİN	
12	HÜSEYİN OLAN	BİTLİS	
13	SEVİLAY ÇELENK ÖZEN	DİYARBAKIR	
14	YILMAZ HUN	İĞDIR	
15	ÖZNUR BARTİN	HAKKARİ	
16	SABAHAT ERDOĞAN SARITAŞ	SİİRT	
17	ALİ BOZAN	MERSİN	
18	ADALET KAYA	DİYARBAKIR	A. Kaya
19	ÖMER ÖCALAN	ŞANLIURFA	
20	HEVAL BOZDAĞ	AĞRI	